

Arvoisa jäsenistö,

olen Hilppa Nissinen, 21-vuotias kolmannen vuoden valtio-opin opiskelija tyrkyllä P-klubin hallituksen viiden kiintiöön. Ensisijaisesti minua kiinnostaa ulkosuhdevastaavan pesti.

Isoja kysymyksiä ovat tietenkin miksi ja miten: kuka kolmantena vuotena enää jaksaa? Minun opiskeluaikani ei kieltämättä ole ollut aivan tyypillisin klubiputki, mutta se on ollut sitäkin enemmän täynnä onnistumisia ja epäonnistumisia, henkistä kasvua, rakkaita muistoja ja erityisesti ihania ihmisiä. Nyt se fuksiminä, joka vielä silloin etsi omaa paikkaansa eikä tajunnut kaikkia mahdollisuuksiaan, tuntuu jo kaukaiselta. Muistan isäni sanoneen minulle aikoinaan, että yliopistossa hän alkoi ensimmäistä kertaa tuntea itsensä itseksensä, ja näiden muutaman vuoden aikana minullekin on aivan huomaamatta käynyt samoin. Kiitos siitä kuuluu klubille ja klubilaisille – siksi haluan yhä antaa työpanoksellani jotain konkreettista takaisin.

Vaikka klubikuplassa on hyvä olla, sen ulkopuolellakin on paljon kokemisen arvoista. Kaverit muista ainejärjestöistä, mielenkiintoiset kurssit muilta tieteenaloilta ja hauskat poikkitieteelliset tapahtumat ovat kaikki rikastuttaneet opiskeluaikaani. Hallitusvuosi Turun YK-yhdistyksessä, tuutorointi, vuosijuhlien jatkovastaavuus ja monet sitsitarjoilijana vietetyt illat ovat osoittaneet minulle paitsi sen, että lattian luuttuamisesta *voi* tulla hyvä fiilis, myös sen, miten palkitsevaa tapahtumien järjestäminen ja yhteisen hyvän eteen työskentely onkaan. Nautin suunnittelusta, liikkuvien osasten organisoinnista ja kalenterini jatkuvasta päivittämisestä. Minulta löytyy rehellisen reipasta työmoraalia ja vastuuntuntoinen asenne, sekä niiden lisäksi positiivinen, yhteistyökykyinen ja sosiaalinen luonne. Ennen kaikkea minulta löytyy rutkasti innostusta ulkosuhteiden kehittämiseen edeltäjäni neuvoja kuunnellen, sekä tietysti myös rakkaan ainejärjestömme tulevaisuuteen katsoen.

Hallitustyöskentely erityisesti juhlavuotena tulee olemaan monella tavalla vaativaa. Tekemistä tulee olemaan varsinkin varainhankinnan saralla paljon ja yhteiseen hiileen puhaltaessa oman pestin rajat voivat hämärtyä. Näen tämän kuitenkin haasteen sijaan ensisijaisesti positiivisena mahdollisuutena oppia paljon uutta ja hyödyllistä, eikä P-klubin hallituksessa ei ole sellaista pestiä, johon en voisi heittäytyä täysillä. Ja oppimaanhan tänne on tultu! Jos jäsenistö katsoo minut tehtävään sopivaksi, lupaan laittaa hippulat vinkumaan tositarkoituksella.

Nähdään syyskokouksessa!

Hilppa